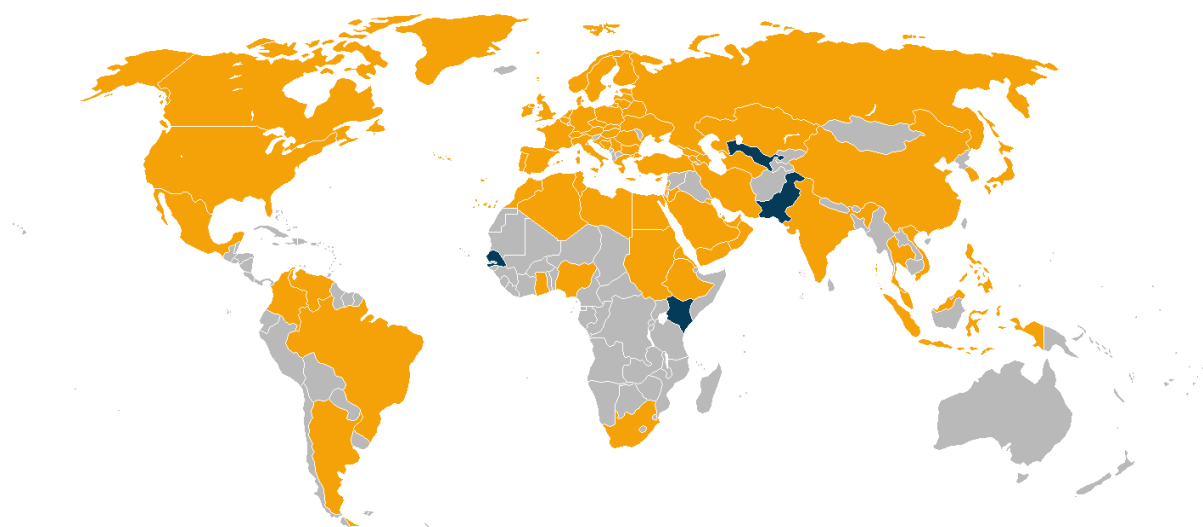

Féléves szakmai gyakorlat Hamburgban

Lufthansa Technik

Készítette: Szalóki István

Lufthansa Technik AG – Hamburg

2010/2011

Bevezetés: A 2008/2009-es tanévben kezdem tanulmányaimat az Óbudai Egyetem (akkor még Budapesti Műszaki Főiskola) Bánki Donát Gépész és Biztonságtechnikai Mérnöki Karán. Ez egy speciális képzés, amely lehetőséget nyújtott arra, hogy a negyedik szemeszterben egy szakmai félét a Lufthansa Technik hamburgi bázisán tölthessek és óriási szakmai tapasztalatot szerezhsek. Természetesen egy „kiválasztási procedúrán” (2009. októberében) át kellett esni a hallgatóknak, akik közül csak négy embernek sikerült elnyerni ezt a lehetőséget. Három hallgató kollégám és jómagam kaptuk ezt a megtiszteltetést.

Kiutazás: Természetesen a Lufthansa Technik gépeivel utaztunk, amit a cég maga finanszírozott, de csak egy alkalommal, a ki és a gyakorlat végi haza utat. Én a gyakorlati félév alatt egyszer utaztam haza, mert a cégnél egy szuper csapatba kerültem, ahol szinte családtagként kezeltek és az albérletben pedig életre szóló barátságokat kötöttem.

Albérlet: Hamburgban nagyon nehéz megfelelő lakást jó áron találni. Hosszas keresgélés után végül rátaláltam a megfelelő albérletre, természetesen nem minden, amit a főbérlő telefonon, illetve interneten keresztül közölt, fedte a valóságot. A külföldről történő lakásintézés egy óriási rizikófaktort jelentett.

Egy hat szobás albérletről van szó, amelyben négy némettel laktam együtt. Nem volt a lakás olyan komfortos, mint amilyenre számítottam, de az ott élő emberek segítőkészsége és barátságossága kárpótolt mindenben. Egyáltalán nem bántam meg, hogy nem egy kollégiumot választottam a félévre lakóhelyként. Az én véleményem, hogy igaz, a kollégiumban sok embert „meg tudsz ismerni”, de nem tud olyan erős barátság kialakulni. A lakásom mindegy 10 km-re feküdt az LHT-től, de tudni kell, hogy Hamburgban rendkívüli módon jó a tömegközlekedés, ezért ennek megtétele nem jelentett gondot.

A lakás finanszírozása a Lufthansa Technik-tól kapott havi fizetésből történt. Ez volt az egyetlen pénzforrásom Hamburgban, de ebből futotta a lakásra és a megélhetésre is.

A hamburgi albérlet

Gyakorlat: A szakmai gyakorlatomat tehát a Lufthansa Technik hamburgi bázisán végeztem el, mint tervező. Minden nap 7,5 órát kellett dolgoznom, és 45 perc szünetet kaptam. Volt lehetőség plusz órák gyűjtésére is, amiket szabadnapként kivehettem. De naponta maximum kettő plusz órát csinálhattam, azaz napi tíz óránál nem lehetett többet dolgozni. Ha többet dolgoztam volna, akkor az automatikusan minusz 45 percet jelentett volna.

Gyakorlatom során rengeteg tapasztalatot szereztem a különböző galvanizálási folyamatokhoz szükséges felfogószerkezetek tervezéséről, kivitelezéséről és működéséről. Ugyanis a legkülönbözőbb repülőgéppalkatrészekhez kellett megfelelő felfogóberendezéseket (az anód és katód egymáshoz képest a legoptimálisabb pozíció elérésével) terveznem, amikkel a galvanizálási folyamat elvégezhető lesz.

A Lufthansa Technik rendelkezik egy robotberendezéssel (1,5 millió €), ami segítségével az alkatrészek külső felületének tisztítása történik. Egy átfogó projekt keretében kellett optimalizálnom e berendezés alkatrészeit, ugyanis amit a beszállító küldött velem, az nem felelt meg a Lufthansa Technik igényeinek és ahogy láttam az ezekkel végzendő eljárásoknak és elvárásoknak sem.

Továbbá rengeteg segédalkatrészt terveztem egy adott futómű szétszerelése, felújítása és összeszerelése érdekében.

SolidWorks tervezőprogram segítségével dolgoztam. Az általam megtervezett konstrukciót először is teljes mértékben dokumentálnom kellett. Ezen folyamat a különböző feladatok a Lufthansa által használatos adatbázis programokba való beviteléből állt. Amint a dokumentáció elkészült, el kellett küldenem a konstrukció 2D-s műszaki rajzát egy-egy meghatározott gyártó céghez, hogy előállítási árat és leszállítási időt megnevezzenek. A különböző cégekkel napi szinten tartani kellett a kapcsolatot. Amint a megfelelő ajánlatot megkaptuk, meg kellett rendelnem a berendezéseket, alkatrészeket, konstrukciókat. Amelyek a leszállítás napján ki lettek próbálva és amennyiben megfelelőnek bizonyultak, akkor zárult le számomra a feladat vagy projekt.

Sajnos belső fotós illusztrációval nem szolgálhatok, mert az LHT egész területén tilos volt a fotózás.

A Lufthansa Technik főbejárata

Hamburg: Egy hatalmas kikötővárosról beszélünk, amely lenyűgöző adottságokkal rendelkezik. Tényleg a szabadság és a tisztaság megtettesítője. A háború után 90%-át lebombázták és újjá lett építve. Az emberek magatartása, a dolgokhoz való hozzáállása egészen más, mint az itthoniaké. Az a könnyedség, amivel munkába járnak, bevásárolnak, szórakoznak egyszerűen irigylésreméltó. Rengeteg a kulturális, a szórakozási és a látványossági lehetőség. Mindenkinek nagyon tudom ajánlani, valóban egy hihetetlenül szimpatikus és kellemes nagyváros. Az a környék, ahol laktam, leírhatatlanul nyugodt és bekés volt, mintha egy kis vidéki falu lett volna.

Érthető módon, ha valaki nekivág egy ilyen útnak, akkor először az anyagi kérdés merül fel. Azt kell hogy mondjam, Hamburg nem egy olcsó város. A szállás, az étel és a szórakozás rendkívül drága.

Egy érdekesség, hogy egész fél év alatt egyetlen egyszer ellenőrizték a tömegközlekedésen a bérletemet. Miért is? Mert ott a legtöbb ember betartja a szabályokat. Például ha valaki 2-3 megállót utazik, akkor is bedobja a 2€-jét és tisztességesen megveszi a jegyét, pedig egész nyugodtan bliccelhetne, mert tényleg nagyon ritkán ellenőriznek az ellenőrök.

Kintlétem során rengeteg olyan dolgot láttam, amit itthon biztos, hogy soha sem láthattam volna. Ezelatt gondolok például többek között az MSC Magnifica, az AIDA és a Queen Mary 2 óriáshajók testközelből való megtekintésére, amely számomra egy életreszóló élményt jelent.

AIDA